

DIREKTĪVAS

PADOMES DIREKTĪVA 2008/119/EK

(2008. gada 18. decembris),

ar ko nosaka obligātos standartus teļu aizsardzībai

(Kodificēta versija)

EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu un jo īpaši tā 37. pantu,

ņemot vērā Komisijas priekšlikumu,

ņemot vērā Eiropas Parlamenta atzinumu ⁽¹⁾,ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu ⁽²⁾,

tā kā:

(1) Padomes Direktīva 91/629/EEK (1991. gada 19. novembris), ar ko nosaka obligātos standartus teļu aizsardzībai ⁽³⁾, ir vairākas reizes būtiski grozīta ⁽⁴⁾. Skaidrības un praktisku iemeslu dēļ minētā direktīva ir jākodificē.

(2) Lielākā daļa dalībvalstu ratificēja Eiropas Konvenciju par to dzīvnieku aizsardzību, kurus audzē lauksaimniecības nolūkos. Kopiena ar Padomes Lēmumu 78/923/EEK ⁽⁵⁾ ir arī apstiprinājusi šo konvenciju.

(3) Teļi kā dzīvi dzīvnieki ir iekļauti Līguma I pielikuma produktu sarakstā.

(4) Teļu turēšana ir būtiska lauksaimniecības daļa. Tā veido ienākumu avotu daļai lauksaimniecībā nodarbināto iedzīvotāju.

(5) Atšķirības, kas var traucēt konkurences nosacījumus, kavē teļu un teļu produktu tirgus kopīgās organizācijas vienmērīgu attīstību.

(6) Šā iemesla dēļ jāievieš kopēji obligāti standarti to teļu aizsardzībai, kurus audzē piena vai gaļas rūpniecībai, lai nodrošinātu racionālu ražošanas attīstību.

(7) Ir zinātniski pierādīts, ka teļiem labvēlīgāka ir tāda vide, kas atbilst ganāmpulkā dzīvojošu sugu vajadzībām. Šā iemesla dēļ tie jāaudzē grupās. Gan atsevišķos aizgaldos, gan grupā turētiem teļiem būtu jānodrošina pietiekami daudz telpas, lai tie varētu pastaigāties, nonākt saskarē ar citiem lopiem un varētu normāli kustēties, pieceļoties kājās vai apgulstoties.

(8) Valsts dienestiem, ražotājiem, patērētājiem un citiem jābūt informētiem par šīs jomas attīstību. Šā iemesla dēļ Komisijai, pamatojoties uz Eiropas Pārtikas nekaitīguma iestādes atzinumu, būtu jāveic aktīva efektīvākās lopkopības sistēmas vai sistēmu zinātniska izpēte, ņemot vērā teļu labturību. Atbilstoši būtu jāparedz pārejas periods, lai Komisija varētu sekmīgi veikt šo uzdevumu.

(9) Šā lēmuma īstenošanai vajadzīgie pasākumi būtu jāpieņem saskaņā ar Padomes Lēmumu 1999/468/EK (1999. gada 28. jūnijs), ar ko nosaka Komisijai piešķirto ieviešanas pilnvaru īstenošanas kārtību ⁽⁶⁾.

(10) Šī direktīva nedrīkst skart dalībvalstu pienākumus attiecībā uz termiņiem direktīvas transponēšanai nacionālajās tiesībās, kā izklāstīts II pielikuma B daļā,

IR PIENĒMUSI ŠO DIREKTĪVU.

1. pants

Šī direktīva nosaka obligātos standartus audzēšanai un nobarošanai paredzēto teļu aizsardzībai.

⁽¹⁾ 2007. gada 11. decembra Atzinums (Oficiālajā Vēstnesī vēl nav publicēts).

⁽²⁾ OV C 324, 30.12.2006., 26. lpp.

⁽³⁾ OV L 340, 11.12.1991., 28. lpp.

⁽⁴⁾ Skatīt II pielikuma A daļu.

⁽⁵⁾ OV L 323, 17.11.1978., 12. lpp.

⁽⁶⁾ OV L 184, 17.7.1999., 23. lpp.

2. pants

Šīs direktīvas mērķiem piemēro šādas definīcijas:

- 1) "teļš" ir liellops vecumā līdz sešiem mēnešiem;
- 2) "kompetentā iestāde" ir kompetentā iestāde, kā definēts Padomes Direktīvas 90/425/EEK (1990. gada 26. jūnijs) par veterinārajām un zootehniskajām pārbaudēm, kas piemērojamas Kopienā iekšējā tirdzniecībā ar noteiktiem dzīvniekiem un produktiem, lai izveidotu iekšējo tirgu ⁽¹⁾, 2. panta 6. punktā.

3. pants

1. Turpmākos noteikumus no 1998. gada 1. janvāra piemēro visām jaunuzceltajām vai pārveidotajām saimniecībām, kā arī tām saimniecībām, kuru darbība sākusies pēc minētā datuma:

- a) teļus pēc astoņu nedēļu vecuma nedrīkst turēt atsevišķos aizgaldos, izņemot gadījumus, kad veterinārārsts apliecina, ka veselības stāvokļa vai uzvedības dēļ tos vajag izolēt, lai nodrošinātu ārstēšanu. Katra atsevišķā teļu aizgalda platumam jābūt vismaz vienādam ar teļa augumu līdz skaustam, mērot stāvus, bet garumam jābūt vienādam ar teļa ķermeņa garumu, mērot no degungala līdz *tuber ischii* astes izvirzījumam (sēžas kaulam), kas reizināts ar 1,1.

Atsevišķajiem teļu aizgaldiem (izņemot tos, kur izolē sasmalcinātus dzīvniekus) nedrīkst būt vienlaidu sienas, bet tām jābūt ar spraugām, lai teļiem būtu tiešs vizuālais kontakts un tie varētu pieskarties cits citam;

- b) grupās turētu teļu brīvajai telpai, kas paredzēta katram teļam, jābūt vismaz 1,5 m² katram teļam, kura dzīvsvars ir mazāks par 150 kilogramiem, vismaz 1,7 m² – katram teļam, kura dzīvsvars ir 150 kilogrami vai vairāk, bet mazāks par 220 kilogramiem, un vismaz 1,8 m² – katram teļam, kura dzīvsvars ir 220 kilogrami vai vairāk.

Pirmās daļas noteikumus tomēr nepiemēro:

- a) saimniecībām, kurās ir mazāk nekā seši teļi;
- b) teļiem, kurus tur kopā ar mātēm zīdīšanai.

2. No 2006. gada 31. decembra 1. punktā paredzētie noteikumi attiecas uz visām saimniecībām.

⁽¹⁾ OV L 224, 18.8.1990., 29. lpp.

4. pants

Dalībvalstis nodrošina, ka teļu audzēšanas apstākļi atbilst I pielikumā izklāstītajiem vispārīgajiem noteikumiem.

5. pants

I pielikuma vispārējos noteikumus var grozīt saskaņā ar 10. panta 2. punktā minēto procedūru, lai ņemtu vērā zinātnes attīstību.

6. pants

Līdz 2006. gada 1. janvārim Komisija iesniedz Padomei ziņojumu, kas izstrādāts, pamatojoties uz Eiropas Pārtikas nekaitīguma iestādes atzinumu, kopā ar priekšlikumiem, kas saistīti ar ziņojuma secinājumiem, par intensīvās saimniekošanas sistēmu vai sistēmām, kas atbilst teļu labturības prasībām patoloģijas, zootehnikas, fizioloģijas un uzvedības aspektā, kā arī dažādu sistēmu sociālekonomisko ietekmi.

7. pants

1. Dalībvalstis nodrošina, ka pārbaudes veic kompetentās iestādes uzraudzībā, lai pārbaudītu, vai ir ievēroti šīs direktīvas noteikumi.

Šīs pārbaudes, ko var veikt kopā ar pārbaudēm citiem nolūkiem, ik gadu veic katrā dalībvalstī statistiski reprezentatīvam dažādu saimniecību sistēmu skaitam.

2. Komisija saskaņā ar 10. panta 2. punktā minēto procedūru izstrādā noteikumu kodeksu, kas jāpiemēro, veicot šā panta 1. punktā paredzētās pārbaudes.

3. Ik pēc diviem gadiem līdz pēdējai aprīļa darb dienai un pirmoreiz līdz 1996. gada 30. aprīlim dalībvalstis saskaņā ar šo pantu informē Komisiju par iepriekšējos divos gados veikto pārbaudžu rezultātiem, ieskaitot to pārbaudžu skaitu, kas veiktas attiecībā uz to teritorijā esošajām saimniecībām.

8. pants

Lai Kopienā ievestu dzīvniekus no trešās valsts, pie tiem jābūt attiecīgās valsts kompetentās iestādes izdotam sertifikātam, kas apliecina, ka tie ir turēti vismaz tādos apstākļos, kādi šajā direktīvā ir paredzēti Kopienas izcelsmes dzīvniekiem.

9. pants

Komisijas veterinārijas eksperti, ja vajadzīgs šīs direktīvas vienādei piemērošanai, sadarbībā ar kompetentajām iestādēm var veikt pārbaudes uz vietas. Personas, kas veic šādas pārbaudes, veic īpašus personīgās higiēnas pasākumus, kas ir vajadzīgi, lai nepieļautu nekādu slimības pārnesanas iespēju.

Dalībvalsts, kuras teritorijā veic pārbaudi, sniedz ekspertiem visu vajadzīgo palīdzību viņu pienākumu veikšanai. Komisija informē attiecīgās dalībvalsts kompetento iestādi par pārbaudžu rezultātiem.

Attiecīgās dalībvalsts kompetentā iestāde veic visus vajadzīgos pasākumus, lai ņemtu vērā pārbaudžu rezultātus.

Attiecībā uz trešām valstīm piemēro Padomes Direktīvas 91/496/EEK (1991. gada 15. jūlijs), ar ko nosaka principus attiecībā uz tādu dzīvnieku veterināro pārbaudžu organizēšanu, kurus Kopienā ievieš no trešām valstīm⁽¹⁾, III nodaļas noteikumus.

Vispārīgus noteikumus šā panta piemērošanai pieņem saskaņā ar šīs direktīvas 10. panta 2. punktā minēto procedūru.

10. pants

1. Komisijai palīdz Pastāvīgā pārtikas aprites un dzīvnieku veselības komiteja, turpmāk tekstā "Komiteja", kas izveidota saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 178/2002 (2002. gada 28. janvāris), ar ko paredz pārtikas aprites tiesību aktu vispārīgus principus un prasības, izveido Eiropas Pārtikas nekaitīguma iestādi un paredz procedūras saistībā ar pārtikas nekaitīgumu⁽²⁾, 58. pantu.

2. Ja ir atsauce uz šo punktu, piemēro Lēmuma 1999/468/EK 5. un 7. pantu.

Lēmuma 1999/468/EK 5. panta 6. punktā noteiktais termiņš ir trīs mēneši.

11. pants

Dalībvalstis saskaņā ar Līguma vispārīgajiem noteikumiem teļu aizsardzībai savā teritorijā var uzturēt spēkā vai piemērot stingrākus noteikumus nekā šajā direktīvā paredzētie. Tās informē Komisiju par jebkuru šādu pasākumu.

12. pants

Direktīvu 91/629/EEK, kurā grozījumi izdarīti ar aktiem, kas uzskaitīti II pielikuma A daļā, atceļ, neskarot dalībvalstu pienākumus attiecībā uz termiņiem direktīvas transponēšanai nacionālajās tiesībās, kā izklāstīts II pielikuma B daļā.

Atsauces uz atcelto direktīvu uzskata par atsaucēm uz šo direktīvu un lasa saskaņā ar atbilstības tabulu, kas atrodas III pielikumā.

13. pants

Šī direktīva stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

14. pants

Šī direktīva ir adresēta dalībvalstīm.

Briselē, 2008. gada 18. decembrī

Padomes vārdā —
priekšsēdētājs
M. BARNIER

⁽¹⁾ OV L 268, 24.9.1991., 56. lpp.

⁽²⁾ OV L 31, 1.2.2002., 1. lpp.

I PIELIKUMS

1. Materiāli, ko izmanto, būvējot teļu novietnes, un jo īpaši aizgaldus un inventāru, ar ko teļi var saskarties, nedrīkst būt teļiem kaitīgi, tiem jābūt tādiem, ka tos var pilnīgi iztīrīt un dezinficēt.
2. Kamēr šajā jautājumā izstrādā Kopienas normas, elektroinstalācijas un iekārtas jāuzstāda saskaņā ar spēkā esošajiem valsts noteikumiem, lai izvairītos no strāvas triecieniem.
3. Celtnes izolācijai, apkurei un ventilācijai jānodrošina, lai gaisa plūsma, putekļu daudzums, temperatūra, gaisa relatīvais mitrums un gāzu koncentrācija nepārsniedz robežas, kas teļiem nav kaitīgas.
4. Viss teļu veselībai un labturībai vajadzīgais automātiskais un mehāniskais inventārs vismaz reizi dienā jāpārbauda. Ja atklāj bojājumus, tie tūlīt jānovērš vai, ja tas nav iespējams, jāveic piemēroti pasākumi, lai aizsargātu teļu veselību un labturību, līdz bojājumu novērš, jo īpaši izmantojot alternatīvas barošanas metodes un saglabājot apmierinošu vidi.

Ja lieto mākslīgas ventilācijas sistēmu, jāizstrādā noteikumi piemērotai rezerves sistēmai, lai nodrošinātu pietiekamu gaisa atjaunošanos nolūkā pasargāt teļu veselību un labturību gadījumā, ja sistēma sabojājas, un jāparedz arī trauksmes sistēma, lai brīdinātu lopkopi par avāriju. Trauksmes sistēma ir regulāri jāpārbauda.
5. Teļus nedrīkst pastāvīgi turēt tumsā. Lai ņemtu vērā teļu uzvedību un fizioloģiskās vajadzības, jāizstrādā noteikumi, lai varētu dažādos dalībvalstu klimatiskajos apstākļos lietot piemērotu dabīgo vai mākslīgo apgaismojumu; mākslīgajam apgaismojumam jābūt ieslēgtam vismaz laikā, kad var izmantot dabīgo apgaismojumu, kas parasti ir starp pulksten 9.00 un 17.00. Turklāt jebkurā laikā jābūt pieejamam piemērotam, pietiekami spēcīgam apgaismojumam (fiksētam vai pārnēsājamam), kurā varētu teļus pārbaudīt.
6. Īpašniekam vai personai, kas atbildīga par dzīvniekiem, iekšējās turēti teļi jāapskata vismaz divreiz dienā un brīvā dabā turēti teļi vismaz reizi dienā. Teļiem ar slimības pazīmēm vai ievainojumiem nekavējoties jāsniedz pienācīga palīdzība, pēc iespējas ātrāk konsultējoties ar veterinārārstu par katru teļu, kuram nepalīdz lopkopja sniegtā aprūpe. Vajadzības gadījumā slimi vai ievainoti teļi jāizolē piemērotā novietnē ar sausiem un ērtiem pakaišiem.
7. Teļu novietnei jābūt veidota tā, lai katrs teļš bez grūtībām varētu apgulties, atpūsties, piecelties un apkopt sevi.
8. Teļus nepiesien, izņemot grupā turētus teļus, kurus var piesiet uz laiku, kas nepārsniedz vienu stundu, kamēr tos baro ar pienu vai piena aizstājēju. Ja lieto saites, tās nedrīkst savainot teļus, tās regulāri jāpārbauda un vajadzības gadījumā jāsakārto tā, lai teļam būtu ērti. Katrai saitei jābūt veidota tā, lai izvairītos no žņaugšanas vai ievainojuma riska un ļautu teļam kustēties, kā prasīts 7. punktā.
9. Mītnēm, aizgaldiem, inventāram un piederumiem, ko lieto teļiem, jābūt kārtīgi iztīrītiem un dezinficētiem, lai novērstu savstarpēju inficēšanos un slimību pārnēsātāju organismu attīstību. Izkārnījumi, urīns un neapēstā vai izlietā barība jāizvāc tik bieži, cik vajadzīgs, lai līdz minimumam samazinātu smaku un atvairītu mušas un grauzējus.
10. Grīdām jābūt gludām, bet ne slidenām, lai tādējādi novērstu teļu savainošanu, un tā konstruētām, lai neradītu ievainojumus vai sāpes teļiem, kas uz tām stāv vai guļ. Tām jāatbilst teļu lielumam un svaram un jābūt stingrām, līdzinām un stabilām. Teļu guļvietai jābūt ērtai, tīrai un ar atbilstošu noteci, un tā nedrīkst teļus nelabvēlīgi iespaidot. Jānodrošina piemēroti pakaiši visiem teļiem, kas jaunāki par divām nedēļām.

11. Visiem teļiem jānodrošina piemērots uzturs, ko pielāgo viņu vecumam, svaram, uzvedībai un fizioloģiskajām vajadzībām, lai veicinātu labu veselību un labturību. Tādēļ teļu barībai jāsaturs pietiekami daudz dzelzs, lai nodrošinātu vidējo hemoglobīna koncentrāciju asinīs vismaz 4,5 mmol/litrā, un obligātā šķiedrvielu barības deva katram teļam, kura vecums pārsniedz divas nedēļas, palielinot tās daudzumu no 50 g līdz 250 g dienā astoņas līdz 20 nedēļas veciem teļiem. Teļiem nedrīkst uzlikt uzpurņus.
 12. Visi teļi jābaro vismaz divreiz dienā. Ja teļus tur baros un nebaro *ad libitum* vai ar automātisko barošanas sistēmu, katram teļam jātiek pie barības vienā laikā ar pārējiem bara dzīvniekiem.
 13. Visiem teļiem, kas ir vecāki par divām nedēļām, jātiek pie svaiga ūdens pietiekamā daudzumā vai arī jāspēj apmierināt vajadzību uzņemt šķidrumu, dzerot citus šķidrumus. Tomēr slimiem teļiem vai karstā laikā vienmēr jābūt pieejamam svaigam dzeramajam ūdenim.
 14. Barošanas un dzirdināšanas inventāram jābūt projektētam, konstruētam, izvietotam un uzturētam tā, lai līdz minimumam samazinātu teļu barības un ūdens piesārņojumu.
 15. Katram teļam pēc iespējas ātrāk pēc piedzimšanas un visādā ziņā pirmo sešu dzīves stundu laikā jāsaņem govju jaunpiens.
-

II PIELIKUMS

A DAĻA

Atceltā direktīva ar sekojošiem grozījumiem

(minēta 12. pantā)

Padomes Direktīva 91/629/EEK
(OV L 340, 11.12.1991., 28. lpp.)

Padomes Direktīva 97/2/EK
(OV L 25, 28.1.1997., 24. lpp.)

Komisijas Lēmums 97/182/EK
(OV L 76, 18.3.1997., 30. lpp.)

Padomes Regula (EK) Nr. 806/2003
(OV L 122, 16.5.2003., 1. lpp.)

Tikai III pielikums, 25. punkts

B DAĻA

Termiņu uzskaitījums transponēšanai nacionālajās tiesībās

(minēts 12. pantā)

Direktīva	Termiņš transponēšanai
91/629/EEK	1994. gada 1. janvāris
97/2/EK	1997. gada 31. decembris

III PIELIKUMS

ATBILSTĪBAS TABULA

Direktīva 91/629/EEK	Šī direktīva
1. un 2. pants	1. un 2. pants
3. pants, 1. punkts	—
3. pants, 2. punkts	—
3. pants, 3. punkts, pirmā daļa	3. pants, 1. punkts, pirmā daļa
3. pants, 3. punkts, otrā daļa, ievadvārdi	3. pants, 1. punkts, otrā daļa, ievadvārdi
3. pants, 3. punkts, otrā daļā, pirmais ievilkums	3. pants, 1. punkts, otrā daļa, a) apakšpunkts
3. pants, 3. punkts, otrā daļa, otrais ievilkums	3. pants, 1. punkts, otrā daļa, b) apakšpunkts
3. pants, 3. punkts, trešā daļa	3. pants, 2. punkts
3. pants, 4. punkts	—
4. pants, 1. punkts	4. pants
5.–10. pants	5.–10. pants
11. pants, 1. punkts	—
11. pants, 2. punkts	11. pants
—	12. pants
—	13. pants
12. pants	14. pants
Pielikums	I. pielikums
—	II. pielikums
—	III. pielikums